

„европейскитѣ християнски правителства, съ твърда
 „надежда, че тия просвѣтени и хуманни правител-
 „ства, каквито и да сж политическитѣ съобра-
 „жения, отъ които се водятъ по източния въп-
 „росъ, нѣма никога да извършатъ неправдата съ
 „оставяне и за напрѣдъ сждбинитѣ на българския
 „народъ на ония, които, слѣдъ като го държаха
 „толкозъ столѣтия подъ игото на робството, прѣд-
 „приеха послѣдне и съвършеното му изтрѣбване.

„Да се остави и за напрѣдъ силата въ рж-
 „цѣтѣ на Турцитѣ за управление на тозъ народъ,
 „това би значило да се остави той на своя дже-
 „латинъ.

„Европа—християнска и цивилизувана Европа
 „ще поиска ли това?

„За българския народъ.

„Българскитѣ делегати: { *Д. Цанковъ*
 { *Марко Д. Балабановъ*“

Цариградъ, августъ, 1876 год.“

IV.

При лордъ Дерби.

Министръ на външнитѣ дѣла въ Англия.

На 20 септемврия (2 октомврия) понеделникъ, часа
 на 3^{1/2} тъкмо, ние се намѣрихме отново въ министер-
 ството на външнитѣ дѣла (Foreign Office). Щомъ се оба-
 дихме, насъ ни поканиха да влѣземъ при министра. Въ
 салона, въ който ни заведоха, ние се намѣрихме прѣдъ